

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αθήνα, 10/02/2026

Της: ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑΣ – ΧΑΪΔΩΣ, Βουλευτού Β' Πειραιώς

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Υγείας

ΘΕΜΑ: «Σχετικά με την πρόθεση περιορισμού χορήγησης Φαρμάκων Υψηλού Κόστους σε βαρέως πάσχοντες και τελικού σταδίου ασθενείς»

Κύριε Υπουργέ,

Σοβαρότατο προβληματισμό και εύλογη κοινωνική αγανάκτηση προκαλούν οι πρόσφατες δημόσιες δηλώσεις σας αναφορικά με την πρόθεση επιβολής ελέγχων και περιορισμών στη χορήγηση Φαρμάκων Υψηλού Κόστους σε ασθενείς που νοσηλεύονται σε βαριά κατάσταση εντός των δημόσιων νοσοκομείων και βρίσκονται σε τελικό στάδιο. Συγκεκριμένα, δηλώσατε ότι «στα φάρμακα που είναι ακριβά, θα ελέγχουμε τον γιατρό αν έγραψε φάρμακα χιλιάδων ευρώ σε ασθενή που πέθανε την επόμενη μέρα. Και γιατί το έκανε αυτό;». Με τη δήλωση αυτή ουσιαστικά τίθεται υπό αμφισβήτηση η ιατρική κρίση και η επιστημονική ευθύνη των θεραπόντων ιατρών, ενώ ταυτόχρονα δημιουργείται ένα ασφυκτικό και εκφοβιστικό πλαίσιο άσκησης του ιατρικού λειτουργήματος.

Η προσέγγιση αυτή εγείρει μείζονα ηθικά, ιατρικά και νομικά ζητήματα. Διότι, στην πράξη, τίθεται το ερώτημα: θα στερείται η θεραπευτική αγωγή από βαρέως πάσχοντες ασθενείς επειδή η κατάσταση της υγείας τους κρίνεται «μη οικονομικά αποδοτική»; Θα αφεθούν ασθενείς να υποφέρουν χωρίς την κατάλληλη φαρμακευτική αγωγή, μόνο και μόνο για να μην επιβαρυνθεί το σύστημα υγείας; Και ποιος, τελικά, θα αποφασίζει πότε «δεν αξίζει» να δοθεί μία θεραπευτική παράταση ζωής ή ανακούφισης; Υπενθυμίζεται ότι αντίστοιχες προσεγγίσεις έχουν τεθεί και στο παρελθόν από πολιτικά στελέχη και έχουν κατακριθεί έντονα, καθώς οδηγούν επικίνδυνα στη λογική της προεξόφλησης του θανάτου, διαγράφοντας κάθε πιθανότητα έστω και οριακής βελτίωσης ή ανάκαμψης ασθενών που χαρακτηρίζονται ως «τελικού σταδίου». Η ιατρική επιστήμη, όμως, δεν λειτουργεί με λογιστικούς δείκτες, ούτε με εκ των υστέρων κριτήρια αποτελεσματικότητας βασισμένα στην έκβαση της νόσου.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω, και επειδή η προστασία της ανθρώπινης ζωής, της αξιοπρέπειας του ασθενούς και της επιστημονικής αυτονομίας των

γιατρών αποτελεί θεμελιώδη υποχρέωση της Πολιτείας και του Υπουργείου Υγείας,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Προτίθεται πράγματι το Υπουργείο Υγείας να περιορίσει τη χορήγηση Φαρμάκων Υψηλού Κόστους σε βαρέως πάσχοντες ή τελικού σταδίου ασθενείς που νοσηλεύονται στα δημόσια νοσοκομεία;
2. Με ποια επιστημονικά, ιατρικά ή δεοντολογικά κριτήρια θα κρίνεται ότι ένας ασθενής «δεν δικαιολογεί» τη χορήγηση συγκεκριμένης θεραπείας;
3. Θα ελέγχεται και θα στοχοποιείται ο γιατρός με βάση το αποτέλεσμα (θάνατος του ασθενούς) και όχι με βάση την ορθότητα της ιατρικής του κρίσης κατά τον χρόνο λήψης της απόφασης;
4. Πώς διασφαλίζεται ότι οι ασθενείς δεν θα στερούνται θεραπείας για λόγους καθαρά δημοσιονομικούς;
5. Θεωρεί το Υπουργείο ότι η παράταση ζωής ή η ανακούφιση από τον πόνο δεν συνιστούν επαρκή λόγο χορήγησης θεραπείας, ακόμη και όταν η πρόγνωση είναι δυσμενής;

Η ερωτώσα Βουλευτής

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ – ΧΑΪΔΩ